

*kuporog fejünk, az első rög,
a belenyugvás első rongylabdája,
amit szétrúg majd minden új halál,*

*hogy csuklónkat kopjafákkal átverve
várjunk magunkra, feltámadásra
— és várjuk, hogy a hetedik napon
nem ér véget a meg nem írott vers — — —*

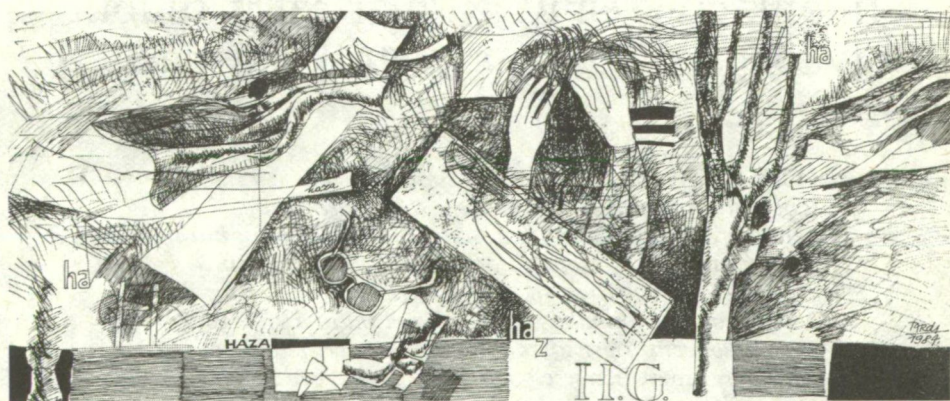
UJHELYI ÁGNES

Babák és bombatalálat

*Ringó babák most énekeljeteK
az omló laza földkehely
kibírhat ennyi lázadást
a kitépett lábak motozó útkeresését,
a számócaszínre festett szájon át
világ nagy titkok érkezését.
A tölcsér úgyis betemet
Paul Klee babái is leválnak kék egükről,
a bájos szamojéd totemek
az első bálványos apró istenek megfakulnak
akár háborús könyvek alapján szende gyermekeink.
Megmozdul úgyis a hadtest,
elindul befelé
lázálmai akármelyik háborúnak
az elsőnek, a nem-tudni-hányadiknak,
csak állunk a tölcsér peremén
bámulunk a segélyt karmoló kis karokra
az alvós-szemekre, le-fel billenő kék jajokra.
Nem tud akkora dűnét hordani a szél,
kilátszik a sok kaucsuk tetem
valaki továbblapoz a könyvben,
már nem képzelem, látom,
a szelektált tájon, mint igyekszik a sereg
sírva, döcögve, egyre...*

A legforgalmasabb kikötőben

A város kisimítja utjait
ünnepiek a házak
ünnepi feketében
az utolsó szerelmemet kísérem.
Kísérjük egymást
emlék fénylik az alkonyatból
és mi nevetünk
nem leszünk emlék,
megyünk városokon át
Európa halottaskertjein át,
az ős aranyboltívei alatt
folyók alatt
tengerek alatt
Jeszenyin bokrai közt
Ginsberg kioltott parkjaiban.
Megyünk egymás arcát viselve,
mint akikre a szerelem
nem tetovált ismertető jeleket,
mint akik felmentést kaptak
minden kontinensen
a szerelem nagy kérdései alól.
És nem szólunk arról
aki hozzánk szegődik egyszer
aki kicsavarja a repülők szárnyát
és meglazítja a síneket
aki pontosan és tévedhetetlenül
a nevünkön szólít
a legforgalmasabb kikötőben.

TARDI SANDOR RAJZA